

Het nieuwe pakket bestaat uit vier instrumenten die van toepassing zullen zijn voor alle overheden die compensaties toekennen voor het verrichten van DAEB's:

- een mededeling die de precieze draagwijdte verduidelijkt van basisbegrippen die voor DAEB's van belang zijn;
- een besluit dat de compensaties voor bepaalde DAEB's vrijstelt van voorafgaande aanmelding bij de Europese Commissie;
- een kaderregeling voor de beoordeling van compensatiebijdragen die wel bij de Europese Commissie moeten worden aangemeld; en
- een voorstel van de minimisverordening specifiek voor DAEB's.

Rechtspraak/Jurisprudence

Gerecht van de Europese Unie 30 november 2011

Quinn Barlo e.a. / Europese Commissie

Zaak: T-208/06

MEDEDINGING – EUROPEES MEDEDINGINGSRECHT – HORIZONTALE OVEREENKOMSTEN

Deelname aan één enkele voortdurende inbreuk – Bewijslast Europese Commissie

CONCURRENCE – DROIT EUROPÉEN DE LA CONCURRENCE – ACCORDS HORIZONTAUX

Participation à une infraction continue – Charge de la preuve sur la Commission européenne

Het Gerecht bevestigt dat wanneer verschillende handelingen wegens een identiek doel deel uitmaken van een totaalplan (één enkele en voortdurende inbreuk), de Commissie de verschillende deelnemende ondernemingen in bepaalde gevallen aansprakelijk kan stellen voor de gehele inbreuk, zelfs indien vaststaat dat een onderneming slechts aan één of enkele bestanddelen van de inbreuk heeft deelgenomen of niet op alle betrokken markten aanwezig was. De Commissie dient daartoe wel te kunnen aantonen dat de betrokken onderneming met haar eigen gedrag heeft willen bijdragen aan het bereiken van de gemeenschappelijke doelstellingen van alle deelnemers (de één enkele en voortdurende inbreuk) en dat zij de gedragingen die de andere ondernemingen met het oog op die doelstellingen planden of in de praktijk brachten, kende of redelijkerwijs kon voorzien en bereid was het risico ervan te aanvaarden. Het Gerecht benadrukt dat het enkele feit dat een gedraging hetzelfde (mededingingsbeperkend) doel heeft als de één enkele voortdurende inbreuk, niet volstaat om die onderneming aansprakelijk te stellen voor de algehele inbreuk. De Commissie dient dus ook aan te tonen dat de onderneming wist of had moeten weten dat haar deelname paste in een algemeen kartel. Het volstaat dus niet dat er tussen de één enkele en voortdurende inbreuk en een andere (mededingingsbeperkende) handeling objec-

tieve verbanden bestaan (zoals het behoren tot dezelfde economische sector).

Het Gerecht concludeerde dat de Commissie dit in het haar voorgelegde geval niet had aangetoond. De Commissie had, volgens het Gerecht, enkel aangetoond dat de betrokken onderneming had deelgenomen aan een kartel voor massieve PMMA-platen, maar had niet bewezen dat die onderneming ook wist of had moeten weten dat dit kartel deel uitmaakte van een ruimer kartel dat eveneens betrekking had op PMMA-vormmassa en sanitaire PMMA-artikelen. Het Gerecht vernietigde het Commissiebesluit op dit punt.

Conseil de la concurrence 8 décembre 2011

[...] & consorts / Chambre nationale des huissiers

Décision: n° 2011-P/K-47

CONCURRENCE – DROIT BELGE DE LA CONCURRENCE – PRATIQUES RESTRICTIVES

Prérogatives de puissance publique – Activités soumises à la concurrence – Libre fixation des prix

MEDEDINGING – BELGISCHE MEDEDINGINGSRECHT – RESTRICTIEVE MEDEDINGINGSPRAKTIJKEN

Bevoegdheden van openbaar gezag – Activiteiten onderworpen aan de mededinging – Vrije bepaling van de prijzen

Dans cette affaire, le Conseil de la concurrence a été amené à se prononcer sur une directive adoptée par la Chambre nationale des huissiers de justice fixant des tarifs contraignants en matière de recouvrement amiable de dettes. Les huissiers ont deux types de tâches: d'une part, ils disposent d'une prérogative de puissance publique pour certains actes judiciaires et pour lesquels les tarifs sont fixés par la loi, d'autre part, ils effectuent des missions extrajudiciaires, telles que le recouvrement amiable de dettes. Pour ces missions extrajudiciaires, les huissiers sont en concurrence avec d'autres professions.

Le Conseil rappelle que dans le cadre de ces missions extrajudiciaires, les huissiers doivent, dès lors, demeurer libres de déterminer leurs tarifs. Le Conseil conclut que la directive de la Chambre nationale équivaut à une coordination de la totalité des prix pour une activité économique ce qui constitue une restriction de la concurrence par objet. L'existence d'un éventuel autre objectif qui viserait à protéger le consommateur de certains abus de la part des huissiers n'empêche pas ce constat. Le Conseil a, toutefois, estimé qu'il n'était pas opportun d'imposer une amende en l'espèce. Le Conseil considère que la sanction pour avoir enfreint les règles de concurrence appelle plutôt à une prise de conscience, tant par la Chambre nationale que par les huissiers, que ceux-ci doivent rester libres de fixer leurs tarifs pour les activités qu'ils exercent en dehors des missions de puissance publique. Le Conseil a donc ordonné la publication et la

circulation de sa décision par la Chambre nationale à tous ses membres.

Grondwettelijk Hof 22 december 2011

Belgacom NV / Auditoraat bij de Raad voor de Mededinging

Arrest: 197/2011

MEDEDINGING – BELGISCH MEDEDINGINGSRECHT – PROCEDURE

Beroepen tegen handelingen auditoraat

CONCURRENCE – DROIT BELGE DE LA CONCURRENCE – PROCÉDURE

Recours contre les actions de l'auditorat

Bij het hof van beroep te Brussel werd door Belgacom een beroep ingesteld tegen beslissingen van het auditoraat met betrekking op de verwerking van elektronische documenten waarop beslag werd gelegd tijdens een huiszoeking in haar lokalen (de bestreden beslissingen betroffen onder meer het al dan niet vertrouwelijk en *out of scope*-karakter van de in beslag genomen documenten en het overmaken van de betrokken documenten aan het onderzoeksteam). Aangezien de WBEM niet uitdrukkelijk voorziet in de mogelijkheid beroep in te stellen tegen dergelijke beslissingen van het auditoraat stelde het hof van beroep te Brussel twee prejudiciële vragen aan het Grondwettelijk Hof omtrent zijn bevoegdheid om van het beroep kennis te nemen.

Verwijzend naar rechtspraak van het EHRM oordeelde het Grondwettelijk Hof dat de rechten die worden gewaarborgd door artikel 6 EVRM en artikel 47 EU-Handvest impliceren dat de betrokken onderneming binnen een redelijke termijn een daadwerkelijke jurisdictionele toetsing, zowel in feite als in rechte, moet kunnen verkrijgen van de regelmatigheid van dergelijke beslissingen van het auditoraat. Die toetsingsprocedure moet het, in geval van vaststelling van een onregelmatigheid, mogelijk maken hetzij te voorkomen dat de handeling plaatsvindt, hetzij, indien zij reeds heeft plaatsgevonden, de betrokkenen een gepast herstel te bieden.

Het Grondwettelijk Hof besloot derhalve dat de WBEM – in afwachting van een optreden van de wetgever – zodanig dient te worden geïnterpreteerd dat deze een beroep voor het hof van beroep te Brussel niet uitsluit tegen handelingen en beslissingen van het auditoraat betreffende beslagleggingen uitgevoerd tijdens huiszoekingen verricht in het kader van een onderzoek naar restrictieve mededingingspraktijken. Zo niet zou er sprake zijn van een schending van de artikelen 10 en 11 Grondwet in samenhang met artikel 6 EVRM en artikelen 20, 21 en 47 EU-Handvest.

10. INTERNATIONAAL PRIVAATRECHT/DROIT INTERNATIONAL PRIVÉ

*Katarzyna Szychowska*¹¹

Rechtspraak/Jurisprudence

Cour de justice de l'Union européenne 1er décembre 2011

Eva-Maria Painer / Standard VerlagsGmbH e.a.

Affaire: C-145/10

DROIT JUDICIAIRE EUROPÉEN ET INTERNATIONAL – COMPÉTENCE ET EXÉCUTION

Pluralité de défendeurs

EUROPEES EN INTERNATIONAAL GERECHTELIJK RECHT – EXECUTIE EN BEVOEGDHEID

Pluraliteit van verweerders

Dans un arrêt du 1er décembre 2011, la Cour de justice (troisième chambre) a donné une nouvelle interprétation à l'article 6, 1. du règlement n° 44/2001 ('Règlement Bruxelles I').

L'article 6, 1. du Règlement Bruxelles I permet d'attirer plusieurs défendeurs domiciliés dans les différents États membres devant la juridiction du domicile de l'un d'eux. Une telle concentration du contentieux impliquant plusieurs défendeurs devant une seule juridiction est soumise à la condition que les demandes contre ces défendeurs soient liées par un rapport si étroit qu'il y ait intérêt à les instruire et les juger en même temps afin d'éviter des solutions inconciliables.

La Cour a donné, jusqu'à présent, une interprétation stricte à l'article 6, 1. du Règlement Bruxelles I. Elle a notamment considéré que pour qu'il y ait un risque des solutions inconciliables, justifiant la concentration du contentieux devant un seul juge, il convenait que les demandes contre les différents défendeurs s'inscrivent dans le cadre d'une même situation de droit et de fait. Cela impliquait notamment, selon la Cour, que ces demandes soient soumises au même droit applicable ou, au moins, aux législations entièrement harmonisées. Ainsi, dans l'arrêt *Roche Nederland* du 13 juillet 2006 (C-539/03), la Cour a déclaré que l'article 6, 1. du Règlement Bruxelles I ne s'appliquait pas aux actions en contrefaçon de brevet européen mettant en cause plusieurs sociétés appartenant au même groupe et établies dans différents États membres. Selon la Cour, ces actions en contrefaçon ne s'inscrivaient pas dans une même situation de droit, car un brevet européen, même s'il est octroyé selon une procédure centralisée, constitue en réalité un faisceau de brevets nationaux, soumis à des législations nationales diverses.

¹¹ Référendaire, tribunal de l'Union européenne; assistante (ULB).